11/10/2020

“Μήπως υπάρχουν μέσα και στη δική μας ψυχή αγκάθια”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 11 Οκτωβρίου, το πρωί, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή του Αγίου Φιλοθέου του Κοκκίνου Ιερό Ναό Υπαπαντής του Κυρίου Πατρίδας.

“Εορτάζοντας, λοιπόν, και τιμώ-ντας και εμείς σήμερα τον άγιο Φι-λόθεο τον

Κόκκινο, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, μαζί με τους αγίους και θεοφόρους πατέ-ρες της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, ας εξετάσουμε τον εαυτό μας, **για να δούμε μήπως υπάρχουν μέσα και στη δική μας ψυχή αγκάθια που συμπνίγουν τον λόγο του Θεού και δεν τον αφήνουν** να καρποφορήσει. Ας εξετάσουμε την ψυχή μας, γιατί κάποιες φορές μπο--ρεί να ακούμε και να μελε-του-με τον λόγο του Θεού, να εκκλη-σιαζόμεθα ή ακόμη και να μετέ-χουμε στα ιερά μυστήρια της Εκ-κλησίας μας, και να εφησυ-χα-ζου-με, γιατί νομίζουμε ότι κάνου-με ο,τι πρέπει να κάνουμε. Όμως απα-τώμεθα, γιατί οι αδυναμίες και τα πάθη, που μπορεί να έχουμε στην ψυχή μας, δεν μας αφήνουν να προοδεύσουμε πνευματικά και μερικές φορές μπορεί να μας απο-μακρύνουν και από την Εκ-κλη-σία και την ορθή πίστη της" είπε ο Σεβασμιώτατος.

Αναλυτικότερα, ο Μητροπολίτης Βεροίας στην ομιλία του, ανέφερε:

«Καί ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καί συμφυεῖσαι αἱ ἄκαν-θαι ἀπέπνιξαν αὐτό».

Μία ἀπό τίς πιό γνωστές παρα-βολές τοῦ Κυρίου μας, τήν παρα-βολή τοῦ σπορέως, ὅρισε ἡ Ἐκκλη-σία μας νά ἀναγινώσκεται κατά τή σημερινή Κυριακή, ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη στούς ἁγίους καί θεο-φόρους πατέρες τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσης Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ Κυριακή αὐτή συμπίπτει φέτος μέ τήν ἡμέρα τῆς μνήμης ἑνός με-γάλου πατρός τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ὁποῖο τιμοῦμε ἰδιαιτέρως ἐδῶ στήν Πατρίδα, τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Φιλοθέου τοῦ Κοκκίνου, πα-τρι-άρχου Κωνσταντινουπό-λεως, φί-λου καί συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπι-σκό-που Θεσσαλονίκης, τοῦ θαυμα-τουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἀσκήτευσε στή Σκήτη τῆς Βεροίας.

Καθώς ἡ παραβολή τοῦ σπορέως εἶναι γνωστή σέ ὅλους μας καί ἀκούσαμε τόν ἴδιο τόν Χριστό νά τήν ἑρμηνεύει στό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα, ἄς ἐπιχειρήσουμε νά διερευνήσουμε τή σχέση της μέ τή ση-μερινή Κυριακή καί τούς ἑορ-ταζομένους ἁγίους Πατέρες.

© GerBekes IMBNK

© GerBekes IMBNK

«Καί ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καί συμφυεῖσαι αἱ ἄκαν-θαι ἀπέπνιξαν αὐτό».

Ἕνα μέρος τοῦ σπόρου, τοῦ λό-γου δηλαδή τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο σπείρει ὁ θεῖος Σπορεύς, ὁ Χριστός, ἔπεσε, ὅπως ἀκούσαμε, ἀνάμεσα σέ ἀγκάθια, καί καθώς μεγάλωσαν μαζί μέ τόν σπόρο τά ἀγκάθια, ἔπνιξαν τό φυτό πού φύτρωσε ἀπό τόν λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἔπνιξαν τήν πίστη, τήν ἀγάπη, τήν ταπείνωση καί ὅλες τίς ἄλλες ἀρετές πού προ-έρχονται ἀπό τή σπορά τοῦ θείου λόγου στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Τά ἀγκάθια, λέγει ὁ Χριστός, εἶ-ναι οἱ μέριμνες τῆς ζωῆς, ἡ ἐπι-δίωξη τοῦ πλούτου, τῆς προβολῆς καί τῆς δόξης. Εἶναι τά πάθη καί οἱ ἀδυναμίες πού ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος παρότι δέχεται τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί τόν πιστεύει καί ἐντάσ-σεται στήν Ἐκκλησία καί περιμένει κανείς νά εὐδοκιμήσει, στό τέλος ἀποτυγχάνει.

Αὐτό συνέβη μέ τούς αἱρε-τικούς εἰκονομάχους, οἱ ὁποῖοι χλεύαζαν τούς πιστούς γιά τόν σεβασμό καί τήν τιμή πού ἀπέδιδαν στίς ἱερές εἰ-κόνες τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὑπερα-γί-ας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων, καί τούς κατηγοροῦσαν ὡς εἰδωλολά-τρες.

Αὐτό συνέβη καί μέ τούς ἀρνητές τοῦ ἀκτίστου φωτός καί τῆς χάρι-τος πού δίδει ὁ Θεός σέ ὅσους ἀγω-νίζονται νά καθάρουν τήν ψυ-χή καί τόν νοῦ τους καί προ-σπα-θοῦν μέ τή νοερά καί ἀδιάλειπτο προ-σευχή νά ἑνωθοῦν μέ τόν Θεό.

Δέν ἦταν ξένοι πρός τήν Ἐκκλη-σία οἱ αἱρετικοί. Ἦταν μέλη της, ἦταν ἄνθρωποι πού εἶχαν δεχθεῖ τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου καί εἶ-χε φυτρώσει μέ-σα στήν ψυχή τους τήν πίστη. Κάποιοι ἀπό αὐ-τούς ἦταν θεολόγοι, μοναχοί, ἱε-ρεῖς καί ἀρχιερεῖς καί ὅμως πλα-νήθηκαν καί ἀπέκκλιναν ἀπό τήν ὀρθή πί-στη, γιατί τά ἀγκάθια τῶν ἀνθρω-πίνων ἀδυναμιῶν καί παθῶν πού εἶχαν στήν ψυχή τους, τά ἀγκάθια τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς αὐτοπεποι-θή-σε-ως, τῆς φιλοδοξίας, τῆς προβο-λῆς, τά ὁποῖα δέν εἶχαν φροντίσει νά ξε-ριζώσουν, τήν κατέπνιξαν, καί δέν τούς ἐπέτρεψαν οὔτε καί νά κατανοήσουν τό σφάλμα τους, ὅταν τούς τό ὑπέδειξε ἡ Ἐκκλη-σία, γιά νά μετανοήσουν καί νά σωθοῦν.

Καί ἔτσι ἔκαναν τή δική τους παρέκκλιση ἀπό τήν ὀρθή πίστη αἱρετική διδασκαλία, πού εἶναι σάν ἀγκάθι μέσα στό γεώργιο τῆς Ἐκκλησίας καί ἐπιδιώκει νά ἀπο-πνίξει τήν εὐσεβῆ πίστη καί τήν θεοπαράδοτη ἀλήθεια, τήν ὁποία διδάσκει αἰῶνες κατ᾽ ἐντολή τοῦ Κυρίου μας ἡ Ἐκκλησία, σπείρο-ντας τόν σπόρο τοῦ θείου λόγου στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων.

Καί θά μποροῦσαν οἱ αἱρετικές διδασκαλίες, τόσο τῶν εἰκονομά-χων ὅσο καί ἐκείνων πού ἀρνοῦ-ντο τό ἄκτιστο φῶς καί τή νοερά προσευχή, νά ἔχουν ἀποπνίξει τό θεῖο φυτό τῆς σωτηρίου πίστεως καί διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, ἐάν δέν εὑρίσκοντο οἱ θεῖοι πατέ-ρες τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐάν δέν εὑρίσκετο ὁ ἅγιος Φιλό-θεος ὁ Κόκκινος, ὁ ὁποῖος συνε-κά-λεσε ὡς πατριάρχης Κωνσταντι-νου-πόλεως τή Σύνοδο τοῦ 1368, μέ τήν ὁποία δικαιώθηκαν ὁριστι-κά οἱ Ἡσυχαστές τούς ὁποίους ὑπε--ρασπιζόταν ὁ Γρηγόριος Παλα-μᾶς, ὁ ὁποῖος ἀνακηρύχθηκε καί ἐπισήμως ἅγιος, καί καταδικά-σθη-καν ὅσοι θεωροῦσαν κτιστό τό φῶς τῆς θείας Χάριτος, τό ὁποῖο κα-τηύγαζε τούς καθαρούς τῇ καρ-δίᾳ Ἡσυχαστές.

Ἑορτάζοντας, λοιπόν, καί τιμώ-ντας καί ἐμεῖς σήμερα τόν ἅγιο Φι-λόθεο τόν Κόκκινο, πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, μαζί μέ τούς ἁγίους καί θεοφόρους πατέ-ρες τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἄς ἐξετάσουμε τόν ἑαυτό μας, γιά νά δοῦμε μήπως ὑπάρχουν μέσα καί στή δική μας ψυχή ἀγκάθια πού συμπνίγουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί δέν τόν ἀφήνουν νά καρποφορήσει. Ἄς ἐξετάσουμε τήν ψυχή μας, γιατί κάποιες φορές μπο--ρεῖ νά ἀκοῦμε καί νά μελε-τοῦ-με τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, νά ἐκκλη-σιαζόμεθα ἤ ἀκόμη καί νά μετέ-χουμε στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκ-κλησίας μας, καί νά ἐφησυ-χά-ζου-με, γιατί νομίζουμε ὅτι κάνου-με ὅ,τι πρέπει νά κάνουμε. Ὅμως ἀπα-τώμεθα, γιατί οἱ ἀδυναμίες καί τά πάθη, πού μπορεῖ νά ἔχουμε στήν ψυχή μας, δέν μᾶς ἀφήνουν νά προοδεύσουμε πνευματικά καί μερικές φορές μπορεῖ νά μᾶς ἀπο-μακρύνουν καί ἀπό τήν Ἐκ-κλη-σία καί τήν ὀρθή πίστη της.

Γι᾽ αὐτό ἄς προσέξουμε καί ἄς ἐλέγ-χουμε τόν ἑαυτό μας συνε-χῶς, ὥστε νά καθαρίζουμε τήν ψυ-χή μας μέ τόν ἀγώνα, μέ τή με-τάνοια καί τήν ἐξομολόγηση, καί νά μήν ἀφήνουμε νά συμπνί-γουν τά πνευματικά αὐτά ἀγκάθια τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα μας, προ-κει-μέ-νου νά τελεσφορεῖ καί νά φέ-ρει «καρπόν πολύν» πρός σωτη-ρία τῶν ψυχῶν μας διά τῆς χάρι-τος τοῦ Θεοῦ καί διά τῶν πρε-σβειῶν τῶν ἑορταζομένων ἁγίων καί θεοφόρων πα-τέ-ρων τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ ἐν ἁγίοις πατρός ἡμῶν Φιλοθέου τοῦ Κοκ-κίνου, πατριάρχου Κων-στα-ντι-νουπόλεως.

ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ

© GerBekes IMBNK